

Lycée de langue française No. 9 « Alphonse de Lamartine »

Nouvel Ami

Numéro 3

Mai 2024

RUBRIQUES

1. Le choix du maître p. 1
2. Je pense donc... p. 2
3. Que les muses mènent p. 3
4. Face à face p. 4-6
5. Vie scolaire
  - Bon vent en poupe! p. 7-10
  - Les universités en France p. 11-12
6. Cadeau pour l'âme p. 13
7. Какво ни предстои? p. 14

Ça ira, puisque nous sommes ensemble

Le choix du maître

Les Jeux Olympiques

Comme beaucoup le savent, les jeux de la XXXIIIe Olympiade auront lieu à Paris cette année. Cependant, peu de gens connaissent l'origine des Jeux tels que nous les connaissons aujourd'hui.

Qui est à l'origine de cette idée ?

Il s'agit du Français Pierre de Coubertin, né le 1er janvier 1863, fondateur des Jeux Olympiques modernes et co-fondateur du Comité International Olympique (CIO). Coubertin est à l'origine de la devise originale, "Plus vite, plus haut, plus fort", en collaboration avec le prédicateur français Henri Didon.

Le logo des Jeux est également l'œuvre de Pierre de Coubertin, créé en 1912. Il s'inspire des drapeaux nationaux, représentant les couleurs de toutes les nations du monde. Coubertin lui-même remporte une médaille d'or, un fait surprenant étant donné sa renommée littéraire pour son poème "Ode au sport".

La décision d'organiser les premiers Jeux Olympiques à Athènes en 1896 sur le site des jeux antiques revêtait une forte symbolique. Pendant l'événement, les participants ont concouru dans des disciplines telles que la course à pied, le tennis, la natation, la gymnastique, la lutte, l'escrime, le cyclisme et l'haltérophilie.

Quelques faits intéressants sur les premiers Jeux Olympiques :

Les jeux n'ont pas inclus de médailles d'or pour les premières places. Le vainqueur de chaque épreuve recevait une médaille d'argent représentant une tête de Zeus, tenant un globe de la déesse ailée de la victoire Niké, ainsi qu'un rameau d'olivier qui symbolise la paix et la victoire. Les deuxièmes places ont reçu une médaille de cuivre, une brindille de laurier et un diplôme.

L'Américain Brandon Connelly remporte la première médaille olympique au triple saut.

Le Grec Spyridon Louis remporte le marathon, suscitant une immense fierté nationale.

À cette époque, les femmes n'étaient pas autorisées à participer aux Jeux. Leur première participation a eu lieu en 1900 à Paris, dans les disciplines du golf et du tennis.

La Bulgarie a également joué un rôle important en tant que l'une des quatorze premières nations participantes. Charles Champeau, un Suisse établi en Bulgarie à l'époque, a concouru pour la Bulgarie, devenant ainsi le seul représentant du pays, bien qu'il n'ait malheureusement pas remporté de médaille.

Je pense donc...

Ако погледнеш по правилния начин, ще видиш, че целият свят е градина.

„Тайната Градина“, Франсис Бърнет

Адам и Ева по богоподобие създал Той, изтъкани от любов – творци, които се лутали и сами оковали себе си в материя. След като силата на съзнанието навлязла в енергията и разкъсала идеята за единство, в което били двамата в Райската градина, сега Адам и Ева продължават да търсят, да се докосват във вечното и възвишеното, което е любовта. Дали смъртта ще бъде тяхното прераждане, в което душата отново се слива с живота?

Основата на западните религии е историята за любовта. Това е историята на Адам и Ева в градината, наречена „Едем“, където те са невинни и щастливи и познават божествеността лице в лице. „Едем“ например може да се отнася до място, но по-важното е, че се отнася до състояние на съществуване. Еврейската дума „עֵדֶן“ („еджен“) буквално означава „блаженство“, „щастие“. Тя описва нашата основна природа – невинна, щастлива, доволна и способна да възприема божествеността съзнателно.

Все още имаме тази вътрешна чистота и невинност – това е нашата истинска природа. Някои названия са „Душа“, „Джива“ или „Природа на Буда“, а съвременният термин е съзнание. Съзнанието, присъстващо преди мисълта, емоцията или усещането, е основата на живота. Когато е будно и неопетнено от човешкото знание, същността на съзнанието е любов. Това е състояние на Едем: доволство, щастие и простота.

Където и да отидем, можем да преживяваме само себе си, дори другите да са нашето огледало. Затова потенциалът на съзнанието идва от единството между хората и от магията на любовта, която лежи в опита да разберем другия и да се върнем обратно към себе си, към възвишеното. Най-прекият път е страданието на битието, което поражда самосъзнанието или пълнотата на живота.

Нашата истинска идентичност се намира само в съзнанието и това не е развито от материята, а по-скоро е в капана ѝ.

Адам и Ева символизират невинността, представляват истинското съзнание, което надхвърля материалните ограничения. Някога те са били върховни същества, които са управлявали вечността, но при докосването с „его-идеята“ за раздвоение на материята, сами са се заключили в различни тела и са избягали от единството на любовта.

Естеството на силата на любовта е да създава, но какво създава зависи от това как я използваме. Нашите предци не са успели да стигнат до божествеността и в лутане човечеството е стигнало до страданието. От поколение на поколение ние продължаваме да правим същата грешка, но потенциалът е вътре в нас, защото висшата сила няма как да съществува без инструмент като човека, който да я изрази чрез себе си.

Цветелина Минева – 10. В

Que les muses mènent

L'AGITATION

MOINEAU

Oyez, oyez! Que ma voix s'envole belle!
N'entends-tu pas, ô ma forêt ancienne et frêle?
Racines profondes, dessous mes ailes restez,
et n'osez maudire mon espoir de persister!

Vol nouveau, premier, délivre-moi de la Terre!
Étrange Fortune, que les oiseaux dans l'air
fassent réjouir le ciel baigné de nuées et d'étoiles
adorées! Qu'il se libère des sombres voiles!

Mon ignorance si naturelle je laisse.
Indignation si fatale que la vieillesse,
Liberté attendue en plein coeur je te chante.

Ivrognerie de jeunesse, es-tu si méchante?
Et soudain je tombe, sans ailes et sans appui.
Réveillé par ce jour nouveau, hélas, je suis...

Ясен Терзиев – 11. Д клас

On tourne dare-dare les pages de la vie.
On perd lentement sa noble magie.
Chaque matin – l'ancien déjà-vu,
chaque soir – les heures attendues.
Cent hivernages sont presque passés.
Comment les rappeler? – le plus que
parfait!

Toutes les secondes – sujets du voleur
«Tic-tac, tic-tac» l'horloge nous fait peur.
Manquez-vous déjà les minutes
gaspillées?

Les rires, les câlins et les larmes grapillés.
Fermez en synchrone les yeux fatigués,
pour vivre lentement les jours mal
rythmés.

Le temps sur terre – le plus grand
cadeau.

Pas éternel – voyage d'un bateau.
Pour bien profiter du plus court séjour –
accueille le sourire de chaque avant-jour.
La tête oublie ce que c'est – «lambiner»,
le coeur, les membres veulent tous
dandiner.

L'année-lumière – une distance
dommageable;

aujourd'hui – c'est notre temps
remarquable!

Виктория Танева – 12. Ж клас

Разпалки

„...След два месеца беше заминаването му, а връщането му – кой знае, можеше и никога да не се случи. Необяснимо, но за тези 60 дни ежедневието ни се превърна в безконечни спорове, кой от кой по-безсмислен. И знаех, че аз съм права. Винаги. Струваше ми се, че скъпото ми гадже се превръща в нравоучителна възпитателка в детска градина. „Да се маха по-бързо, че не мога да го трая“ – бяха думите, които най-често се разхождаха в съзнанието ми. (...) Стана 5 септември. Той тръгна, а аз дори не го изпратих. На първата седмица още получих писмо от него...“

[Целия разказ ще може да почетете скоро на сайта на гимназията.] Ива Николова – 10. В

Face à face

Mise-en-scène

Тази година след известна пауза се проведе двадесет и седмото издание на Театралния франкофонски фестивал в град Варна. Събитието беше организирано със съдействието на „Alliance française – Варна“, Асоциацията на преподавателите по и на френски език, Френския институт в България, Театрално-музикалния продуцентски център Варна, IV езикова гимназия „Фредерик Жолио-Кюри“ – Варна и Общината на града. Тазгодишната тема на фестивалното издание е „L'autre“ и в него взеха участие 8 театрални трупи от цялата страна, изучаващи интензивно френски език. Наградите „Coups de sœurs“ бяха 12 на брой и всяка една от тях представляваше различна категория от представленията на участниците.

Ивон Дайе (10.Г), Виктория Винклер (10.Г), Рая Николова (10.Д), Кристина Калина Горанова (10.Ж), Александър Томов (9.Ж), Недялко Райчев (10.В), Анастасия Трейман (11.Д) и аз, Ивайла Фулева, представихме пиесата „Je veux avoir la paix“ на Люк Буланже и с нея спечелихме трите най-желани награди тази година – „Coup de sœur“ за най-добър френски език, връчена лично от Негово Превъзходителство френския посланик в България Жоел Мейер, „Coup de sœur d'interprétation féminine“, връчена на Ивон Дайе и Виктория Винклер, и най-голямата награда – тази на вицепрезидента Илияна Йотова, която изненада всички.

С трупата прекарахме три невероятни дни във Варна, изпълнени с много смях, забавления и нови запознанства. Имахме възможността да участваме в театрални ателиета, водени от г-жа Светлана Герасимова и актрисата Ина Добрева, където правихме различни упражнения и игри, за да сме максимално подготвени на 20 април, когато представяхме пиесите. Целият процес от четенето на репликите до изиграването на представлението беше едно ново преживяване, една незабравима емоция, едно пътуване, от което научихме много, и което ще помним вечно. За пореден път успяхме да докажем, че най-талантливите и отдадени ученици са именно от Френската.

Преди да заминем обаче имах възможността да говоря с много учители, замесени във франкофонските театри, които отделиха от времето си, за да ни разкажат за същността на тези фестивали и да ни потопят в емоциите, които ги съпровождат.

Какво Ви подтикна да изберете именно “je veux avoir la paix?”

Г-жа Катерина Костова: Искахме да играем съвременна пиеса, каквото е именно „Je veux avoir la paix“, което е по-рядко срещано на такива фестивали. Като че ли най-често се залага на истории от миналото – пресъздаване на Римската империя, Франция от миналото и т.н. Също така „Je veux avoir la paix“ има много оригинален подход на поднасяне на историята, тъй като събитията се случват огледално – актьорите играят огледално и зрителя едновременно е потопен в два паралелни свята, които са колкото идентични, толкова и различни и това кара зрителя или читателя на пиесата да се чувства привилегирован едновременно да бъде на две различни места. Освен това малко или много пиесата напомня и за събитията в Украйна, което за съжаление я прави още по-актуална. Искахме да пресъздадем на сцената зловещото усещане на това да си съвременен човек и да живееш във война. Не само да четеш за нея в учебниците по история, а тя да бъде пред вратата ти.

Бихте ли ни разказали повече за естеството на франкофонския фестивал?

Г-жа Веселина Панева: В продължение на много години, някъде от 90-те насам, се организира училищен франкофонски театрален фестивал с взаимодействието на Френското посолство, Асоциацията на преподавателите по и на френски език, както и всички училища, в които френският се изучава като първи език. Веднъж в годината театрални трупички от училищата се събират и представят свои театрални постановки. Самото представяне има конкурсен характер – жури определя победители, присъждат се бронзова, сребърна и златна маска, а също и награди за най-добър актьор, актриса, за най-добро произношение на езика и други. Това е едно много хубаво събитие, защото ученици от цялата страна се събират заедно в рамките на няколко дни, общуват помежду си, създават приятелства и самото участие, както и оценката на журито, реакцията на публиката са много вълнуващи и емоцията е наистина голяма.

Кой е най-яркият Ви спомен от участие във фестивала?

Г-жа Маринела Чиликова: Със сигурност беше, когато играхме представлението „Terreinet.com“ и спечелихме всички възможни награди с него, включително и пътуване до Марсилия, където отново участвахме във фестивал и играхме пиесата.

Кои бяха най-големите Ви конкуренти тогава?

Г-жа Маринела Чиликова: Винаги сме се притеснявали най-много от 18. и 35. училище, също така варненските училища са били голяма конкуренция за нас. Но трупичките ни, казвам го в множествено число, защото тя никога не е била само една, преминават от една в друга – някои си тръгват, други участници идват или пък се създава изцяло нова трупичка, но винаги всички са били много талантиливи и много отдадени деца и това им е помагало да печелят.

Притеснявахте ли се да бъдете един от ръководителите на театралната трупичка?

Г-жа Людмила Гълъбова: Да, притеснявах се, защото към тази трупа винаги е имало много големи очаквания – за френски език, за актьорска игра, за превъплъщение, за отношение и като цяло очаквания за един цялостен продукт. Притеснявам се, защото приемам задачата като едно предизвикателство. Още повече, че времето много ни притиска, всички участници в трупата са много ангажирани в доста дейности, така че отвсякъде ни дебнат малки препятствия, които трябва ежедневно да преодоляваме, но също така такъв тип конкурси винаги са ме привличали и желанието и мотивацията са най-важни. Знам, че ако наистина се подходи сериозно към това начинание, крайният продукт винаги ще бъде много добър.

Бихте ли разказали за Ваши предишни участия в трупата и най-яркия Ви спомен от цялото преживяване?

Г-жа Ния Николова: Аз съм участвала в две различни трупи, с първата от които играхме „Тартюф“ на Молиер. Изиграхме пиесата във Френския институт и това беше първата ми театрална изява. Вълнението да излезеш на сцената, да играеш пред познати и непознати за първи път беше несравнимо. Втората пиеса, която представихме, беше по текст на Антон Чехов, а наши ръководители бяха г-жа Панева и г-жа Чиликова. С нея участвахме на Международния фестивал в Стара Загора и спечелихме Златна маска. Вълнението тогава беше наистина несравнимо. Мисля, че това беше първият път, в който плаках от щастие. Бяхме много притеснени, но пък и много добре подготвени. След като свърши представлението, двете момчета излязоха от единия край на сцената, а аз – от другия. Първият човек, при когото отидох, беше г-жа Панева и си спомням колко беше доволна и щастлива от нас и как сърдечно ме посрещна. Това е може би най-яркият спомен, който се е запечатал в съзнанието ми.

Какво е чувството от участник да станете един от ръководителите на тазгодишната театрална трупа?

Г-н Николай Любенов: Макар в този месец на франкофонията г-жа Костова и г-жа Любенова да се занимават малко повече с вас, когато ми предложиха да се включа към колектива, приех без да се замислям. Искаше ми се чрез вас отново да изживея невероятните емоции, които изпитах като ученик, и чувството е много прекрасно и вълнуващо. Постоянно ми изникват различни спомени и ми се иска да ви помогна да изживеете това преживяване по възможно най-добрия начин. Такава извънкласна дейност като театъра обогатява във всякакъв възможен план – развива френския, подобрява работата в екип, създава нови приятелства и просто няма минус. Театърът носи само позитиви и отваря множество възможности, за които не сме и подозирали, че може да съществуват!

От името на всички участници в трупата искаме да благодарим на г-н Любенов, на г-жа Маринова и най-вече на г-жа Гълъбова и г-жа Костова, които дадоха всичко от себе си да се чувстваме добре през цялото време, които ни научиха на много, повярваха в нас от самото начало и дори за миг не спряха да ни подкрепят! Благодарим и до догодина!

Von vent en roupe!

Цъфнаха кокичетата и във Френската започна обратното броене за всички, но най-вече за онези, които след месец ще прекратят прага на любимото училище за последен път. По този повод тече трескава подготовка! Вълнения заливат както ученици, така и учители, а въображението надхвърля и най-смелите ни очаквания!

В тази статия ще ви срещна с 12. клас и техните учители, за да съпреживеете емоциите им, да узнаете кой и какво ги вдъхновява и как нашето училище преобръща представите за понятия като приятелство, общност и колектив. Сега ви оставям с разказите на младите и мотивирани хора, на които тепърва предстои най-хубавото от живота, но едно е сигурно - любовта, с която говорят за Френската, никога няма да угасне. <3

Ще поведете ли хорото на бала?

Миа: „Г-жа Томова играе много главна роля в нашия живот в училище не само защото ни е класна от тази година, а още откакто бяхме 8. клас, когато тя ни пое в часовете по физическо. Знаехме, че искаме да направим нещо много специално за нея.“

Никола: „Всички много си я обичаме, защото, колкото и да се кара, винаги е била либерална. Винаги, когато сме имали нужда от нещо, ни е помагала, без да се замисли.“

Тими: „Тя е разбираща, знае кога трябва да ти се скара и дори и да не го разбираш, тя ти се кара с причина, за да се научиш.“

Миа: „Идеята ни беше с личен елемент, защото тя е един от малкото учители в София, които наистина държат на народните танци. Винаги ни е казвала, че иска някой ден, като сме в чужбина, да си спомняме, че имаме нещо българско. И когато решихме, че искаме да я поканим всички заедно като випуск, хорото беше естественият избор.“

Тими: „Цялостната ни идея се базираше на това, че миналата година аз и още няколко момчета счупихме един прозорец в двора. Искахме да ѝ направим шега и да ѝ кажем, че се е случило същото. Излезе ядосана, но бързо осъзна какво се случва. Поведе гордо хорото, развя байрака и накрая получихме заветното „да“, което чакахме от нея!“

1, 2, 3..... Излитамеее!

Никола: „Както всички знаем, г-жа Маринова обожава да пътува. Тя е човек на света и решихме да я поканим, като симулираме автентична обстановка на самолет. Имахме екипаж, храни и напитки, обособени места – всичко както си трябва! Тя изглеждаше много щастлива! С този жест ѝ показвахме, че за всички тези години сме успели да я опознаем, и това я трогна изключително много.“

Никола: „Освен че е отличен преподавател, тя има уникално чувство за хумор – с това ще я запомня. В нейните часове никога не е скучно, винаги вкарва по някоя шега, която да разнообрази обстановката! Страхотна е!“

Von vent en roupe!

Ще си побеседвате ли с нас?

Миа (12.Г): „Въпреки че г-н Игнатов вече не ни преподава по БЕЛ, имаме лично отношение към него и искахме да го поканим, използвайки нещо, свързано с това, което сме видели от него, с това, което ни е предал. Събрахме се пет класа във фойето, направихме една кръстословица. Когато го извикаха, го помолихме да си побеседва с нас, защото това е начинът, по който той изпитва. Задавахме въпроси, свързани с литература, граматика – български език като цяло. При верен отговор се отваряше едно квадратче. Накрая се получаваше „Ще дойдете ли с нас на бала?“ и мисля, че успяхме да го зарадваме.“

Тими (12.Г): „На място се разбирахме за организационните въпроси, което с толкова много хора беше малко трудно, но все пак се справихме добре. Имаше някои технически проблеми с микрофона и уредбата, но в крайна сметка го правим за него и за нас и това е важното! Покрай тази покана обаче разбрахме кои аспекти ни куцат, за да можем да ги усъвършенстваме при следващите.“

Покана за изискана дама

Никола (12.А): „Една от грандиозните лични покани беше за нашата класна – Маргарита Иванова. Всички много я обичаме и искахме да направим нещо изискано и изчистено като самата нея. Нарисувахме огромни плакати, който спуснахме от 3. и 4. етаж, докато г-жа Йорданова грижливо я разсейваше. Като се има предвид, че сме първият клас, който прави нещо подобно за г-жа Иванова, смятам, че успяхме да го превърнем в незабравим за всички ни спомен!“

Подаръкът

Ивана (12.Ж): „С една дума – г-жа Фиданова е невероятен човек. Всички много я уважаваме като човек и като преподавател. Винаги е заставала на наша страна, подкрепяла ни е и ни е защитавала в много ситуации.“

Мария (12.Ж): „Тя ме научи как да бъда възрастен човек, показа ми същината на живота и как да извлека най-хубавото от него! Никога няма да забравя иронията ѝ и чувството ѝ за хумор.“

Виктория (12.Ж): „Идеята ни за г-жа Фиданова се роди абсолютно спонтанно при обсъждане на вариантите. Момчетата сглобиха тази кутия във формата на подарък и когато тя го развърза, ние изскочихме оттам. После дойде по-личната част, която се състоеше в едно 15-минутно филмче с кадри от периода 8-12. клас, което да остане за спомен на госпожата.“

Ивана: „Беше много сантиментално и емоционално преживяване за всички нас. Някои даже си поплакахме. Госпожата определено се зарадва и много се изненада.“

Les profs ouvrent leurs cœurs...

Любимият Ви спомен с класа е...?

Г-жа Диана Фиданова: „Трудно ми е да определя, все пак сме прекарали четири години заедно. Имаме много спомени, с различен характер. Хубавото е, че доминират положителните емоции, които сме изживели заедно. Надявам се за тях също да е така!“

Г-жа Мария Томова: „Те са ми на сърце още от осми клас – с дисциплината им и най-вече със сплотеността им като клас. Другото, което няма да забравя, е поканата ми за бала!“

Г-жа Адрейна Грозева: “От “сто” години съм в гимназията, но определено нещото, което никога няма да забравя, е поканата им за бала.” Много хубави класове съм имала и с всички съм се разбирала, но този ми клас е някакво изключение! Много интелигентни, отговорни и възпитани деца! Ще ми бъде много мъчно за тях, но им пожелавам освен здраве и щастие, много успехи!”

Г-жа Петранка Димитрова: “Искрено признателна съм на моя клас за тяхната енергия, жизненост и сила, която излъчват и която ми показваха през изминалите години! Те ме зареждаха всеки ден и благодарение на тях успях да преживея един много труден период в моя живот!”

Г-жа Маргарита Иванова: “12. А клас е класът, който за пет години никога не ме разочарова! Умни момчета и момичета, които знаят, учат и постигат мечтите си! Всеки един от тях е ярка личност! Те винаги изглеждат много добре, възпитани, дисциплинирани и изпълнителни! Те са класът-мечта! Любимчетата ми! Обичам ги и знам, че ще успеят и ще се гордея с тях и занапред!”

Как реагирахте на Вашата покана? Какви чувства изпитахте?

Г-жа Фиданова: „Да си призная, категорично не очаквах. Изненадата беше безспорно голяма, но по-ценната за мен част беше втората, в класната стая. Там изгледахме едно видео, което завършваше с обръщение към мен. Смело мога да твърдя, че отдавна не се бях разчувствала така! Държа да отбележа и да им благодаря за изключително интелигентния начин, по който го бяха направили!“

Г-жа Томова: „Имаше много емоции, много ме развълнуваха! Не го очаквах, а още повече и че беше съчетано с целия випуск, на който преподавам! Успяха да ме излъжат страшно много! Повярвах им наистина на лъжата, защото знам, че играят и че наистина могат да го направят. Много се ядосах! Знаех, че готвят нещо, но определено не го очаквах по този начин!“

Г-жа Грозева: “Уникално беше! По всякакъв начин са ме канили, но такова нещо никога не е било! Страхотно оригинално! Аз останах втрещена, изцяло без думи!”

Г-жа Димитрова: “Тази покана беше моето възнаграждение, моето признание и удовлетворение за всички тези години труд! Не бях подготвена и не успях да реагирам съвсем адекватно, но изненадата беше огромна и категорично неочаквана!”

Г-жа Иванова: “Поканата ми за бала беше впечатляващо събитие! Бях силно развълнувана и гледах само в тези красиви млади хора, опитвайки се да ги прегърна всичките. Беше вълнуващо и трогателно! Моите ученици се бяха подготвяли за изненадата дни наред - да е тайна, да е красиво, да ме зарадват! И успяха! Очарована съм и им благодаря!”

Les mémoires qui restent toujours.....

Кой учител успя да те вдъхнови най-много и с какво?

Никола: „Всеки един учител, който ми е преподавал през тези пет години, е дал частичка от себе си за мен и е вдъхновил както мен, така и моите съученици, но в моето съзнание най-силно ще запомня моята класна, г-жа Маргарита Иванова, и г-жа Донка Николова. Класната ни се доказва като един невероятен човек, с когото можем да споделяме не само училищните ни проблеми, но също и нещата от личния ни живот – показва ни как да бъдем добри хора. Г-жа Николова ще я запомня с нейния непримирим дух и с това как никога няма да се откаже от нас, дори и когато я ядосвахме. Освен това тя е човекът, който винаги ще се бори за развитието на учениците и училището.“

Ани (12.В) - Всъщност бих казала, че са няколко. Госпожа Николова и госпожа Шопова, които ми преподават в профилите по биология и география и от които научих много, а също така и г-жа Костова, която положи основите на моя френски в осми клас и г-жа Тончева, която е готова да помогне на човек във всеки един момент.

Мария (12.В) - Учителят, който ме вдъхнови най-много и продължава да ме вдъхновява всеки ден е г-н Игнатов. Вдъхновява ме с това, че е винаги всеотдаен към това, което прави, изключително много се интересува от учениците и винаги иска да направи часовете по-интересни като разкаже нещо интересно или сподели интересен факт.

С какво ще запомниш Френската?

Виктория: „За мен Френската е мястото, което ме накара да се смея, да мечтая, и което ми позволи да реализирам всичките си мечти, които имах в началото... и ме одухотвори. Ще я запомня само с добро и с възможността да преминавам през всяко предизвикателство, което тя ми налагаше през годините.“

Мария (12.В): „Ще запомня Френската най-вече с невероятните приятелства, които създадох, с хората, които срещнах, тъй като това е място с изключително разнообразни хора с различни интереси. Наистина има от всичко и това само по себе си е невероятно, понеже е трудно в днешно време да срещнеш толкова млади хора, които наистина искат да постигнат нещо в живота си.“

Кой е най-забавният ти спомен за тези 5 години в гимназията?

Виктория: „Имала съм много забавни моменти като например легендарните екскурзии на г-жа Фиданова, които бяха пълни с „храна за душата“, женските парти, среднощното ни излизане до Айфеловата кула, без г-жа Фиданова да знае... В училище помня как съм се спускала по парапета в 8. клас, а също и как веднъж едно момче от класа прекара цял блок в гардероба, пели сме „Je veux“ на Zaz и си спомням как всички крещяха géralité на загасени лампи.“

Ани: „Миналата година бяхме на екскурзия във Франция, тъй като нашата екскурзия в 8. клас беше отменена заради Ковид и беше изключително забавно и сплотяващо да прекараме време с випуска и това е един от спомените, които ще останат дълго време в съзнанието ми.“

Никола: „Ще запомня Френската с основно две неща – средата и възможностите, които предоставя. Тук не влизат случайни хора, а такива, които искат да се развиват в бъдещето и да успяват. Освен това и създават една невероятна среда за приятелства, солидарност и работа. Винаги ще нося частица от Френската със себе си, защото в нея прекарах едни от най-хубавите години в живота ми.“

Ивайла Фулева — 10. Г

Тея Иванова — 10. Г

Les universités en France

Пред всеки от нас рано или късно настъпва моментът да решим къде и какво ще учим след завършване на гимназията. Въпросът дали да остана в България, или да замина за чужбина заинтригува и мен в края на 9. клас. Оттогава започнах да проучвам различни специалности и университети, като търсех къде стандартите на образованието и живота са най-добри и достъпни. Сега като ученичка в 11. клас все още продължавам това търсене и смятам, че информацията, която съм събрала, може да е полезна за тези от вас, които са още в началния етап на своето ориентиране.

Изучаването на френски в училище е чудесна предпоставка за продължение на образованието във франкофонска държава, затова и много от учениците са склонни да търсят възможности във Франция, която, със своята богата академична традиция и широк спектър от образователни институции, се нарежда сред най-предпочитаните дестинации за много български и чуждестранни студенти. Ето защо съм решила да споделя с вас какви са основните критерии за прием, кои университети се считат за най-добри, кои са предимствата от образованието във Франция и какъв е студентският живот в различните градове в страната.

Критерии за кандидатстване

Кандидатстването за университети във Франция изисква внимателно планиране и подготовка, като доброто ниво на езика е от значение, тъй като по-голямата част от образователния процес се провеждат именно на френски. Разбира се, има и университети, предлагащи изучаване на специалности на английски, но нивото им не е толкова добро. Стандартните изпити за езикова компетентност като DELF или DALF често са задължителни за кандидатите. Учениците също трябва да представят диплома за завършено средно образование и е препоръчително да имат добри оценки от матурите.

За постъпване в специализирани програми могат да се изискват допълнителни изпити, които оценяват академичната подготовка на кандидатите. Много важна част е изготвянето на мотивационно писмо и академична автобиография, които очертават интересите им и професионалните им цели. Провеждането на интервюта онлайн или на място също е ключов момент от процеса на кандидатстване, защото чрез него се оценява доколко е подходящ ученикът за дадена програма.

Предимствата на обучението във Франция

Обучението във Франция дава възможност не само за академично израстване, но и за културно обогатяване. Студентите имат възможността да се потопят във френската култура, изкуство и история. Още повече, следването на висше образование в тази изпълнена с богатства страна, често включва стажове и практики, които могат да допринесат значително за професионалното развитие. Франция също така предлага достъп до международни мрежи и партньорства, което отваря врати към работа в целия свят след завършване. Освен това, студентите могат да се възползват от разнообразните стипендии и финансови помощи, които улесняват управлението на разходите за обучение и живот.

Най-добрите университети и градове за студенти

Франция е дом на някои от най-престижните университети в света. Сред тях са знаменитата Сорбона (Université de la Sorbonne) и Парижкият университет (Université de Paris), Екол Нормал Сюпериор (École Normale Supérieure), Университетът в Лион (Université de Lyon) и много други. Градове като Париж, Страсбург, Нант, Лион и Тулуза са известни и със своите студентски общности, както и богатия си социален живот. Те предлагат разнообразие от културни събития, музеи, театри и фестивали, които превръщат често еднообразния студентски живот в изключително забавен.

Сред най-избраните специалности във Франция са медицина, инженерство, бизнес и моден дизайн, като качеството на обучение в тези сфери е сред най-високите в света. Ако не знаете от къде да започнете с търсенето си, а се интересувате от университетите и специалностите, които Франция предлага, оставям няколко сайта, които могат да ви помогнат:

<https://www.campusfrance.org>

<https://www.studyrama.com>

<https://www.letudiant.fr>

<https://www.onisep.fr>

<https://www.parcoursup.gouv.fr>

Колко е трудно да се влезе?

Влизането във френските университети може да варира по трудност в зависимост от институцията и специалността. Конкуренцията е особено висока за програми като медицина, инженерни науки и право, които са изключително търсени и предлагат отлични кариерни перспективи след завършване. За програмите по медицина например кандидатите трябва да преминат през конкурсен изпит, известен като „Concours“, който е с много голяма конкуренция и изисква сериозна подготовка в областта на науките.

Скъп ли е животът?

Животът във Франция може да бъде скъп, особено в големите градове като Париж, където наемите и цените на потребителските стоки са значително по-високи. Общите месечните разходи на студент варират от около 800 до към 1200 евро, включвайки наем, храна, транспорт и лични разходи.

Лесно ли се намират квартири?

Намирането на квартири може да бъде предизвикателството, особено в началото на учебната година, когато търсенето е най-високо. Много студенти предпочитат да живеят в студентски общежития, които обикновено са по-достъпни. За щастие, има голям брой онлайн платформи и агенции, които помагат на студентите да намерят подходящо жилище (напр. adele.org, lokaviz.fr, leboncoin.fr, studapart.com). По-ранното започване на търсенето и гъвкавостта относно избора на местоположение могат значително да улеснят процеса.

Като ученичка в 11. клас съм наясно с предизвикателствата и възможностите, които носи обучението в чужбина. Франция се издига като привлекателна дестинация с висококачествено образование и богат културен живот, предлагайки всичко необходимо за млади хора с амбиции. С достъп до подходящи ресурси и подготовка вярвам, че всеки от нас може да направи информиран избор за своето бъдеще, откривайки нови врати към професионални и личностни израствания.

Cadeau pour l'âme

Côté mode, chacun a ses préférences, ses opinions et ses avis, mais les tendances qui envahissent inévitablement cette industrie nous réunissent pour un retour orienté vers le passé, un regard vers l'avenir inattendu... ou bien les deux à la fois ?

Dans cet article on va traiter le thème de la mode dernier cri en Europe et sa trace à l'école, qui abrite des francophones (qui sont tout sauf des personnes sans opinions).

Le printemps-été 2024 s'annonce bien – on va apercevoir de plus en plus le style minimaliste mélangé avec une pincée de punk. Les formes et les matières parleront d'elles-mêmes... laine, cuir, dentelle-carré, rayure, pois – les petits motifs mis en valeur vont régner sur les podiums et on devine également dans leurs équivalents scolaires – les couloirs.

Le confortable bermuda sera très apprécié durant la saison estivale – l'ère des microshorts est finie. Quand il s'agit des chaussures – les ballerines de couleurs éclatantes, d'or et d'argent vont exprimer une élégance pompeuse. En revanche, les bottes, ou comme l'icône de mode Carrie Bradshaw va dire : « la touche occidentale à n'importe quelle tenue », vont être très à la mode. « Le cottagecore – entre nature et romantisme devient le nouvel art de vivre. », déclarent les auteurs de Vogue France. Pour les mordus de rugby et les fans de « Saltburn », le polo de rugby est le bienvenu.

Comme de véritables caméléons, les garçons adopteront le style motard chic agrémenté de nuances de marron, de vert et de jaune foncé, évoquant ainsi les couleurs chaudes de la terre. Les vêtements seront pourvus de nombreuses poches très pratiques en affichant un style « workwear » à l'opposé, un aspect « blokecore ». Par ailleurs, les tenues full denim font leur retour – salopettes, jeans, vestes... enfin, quoi de plus emblématique que la matière inoubliable inventée au XIXe siècle ? Pour les accros aux gadgets - dites « au revoir » aux montres intelligentes considérées démodées - un paradoxe, peut-être, mais les montres originales seront favorisées comme l'accessoire masculin éternel.

En conclusion, on peut se mettre d'accord que se vêtir – c'est un besoin vital, et donc la mode - une notion de plaisir. Alors, suivez vos instincts et soyez prêts pour un été émouvant !

Бояна Кирова – 9. E

Какво ни предстои?

- 13.05.2024 г. (вторник) – Изпращане на дванадесетокласниците в двора на училището. Всеки, който желае да присъства, е поканен да се присъедини.
- 14.05.2024 г. от 10.00 ч. – Ден на отворените врати във Факултета по химия и фармация на СУ „Св. Климент Охридски“.
- 19.05.2024 г. – Краен срок за пращане на творби за конкурса на тема „Сигурността, за която мечтаем!“ от Фондация „Общество и сигурност“.
- 1.06.2024 г. от 18:00 ч. – Награждаване на участниците във философския филмов фестивал, което ще бъде излъчено на живо в Youtube.
- График за турнирите по волейбол:

Група А	Група Б
10. А	10. Б
10. Б	10. Д
10. Е	10. В
	10. Ж

26 април (петък), 12.50 ч. **10. А – 10. Б**

8 май (сряда), 12.50 ч. **10. Г – 10. В**

10 май (петък), 12.50 ч. **10. Д – 10. Ж**

15 май (сряда), 12.50 ч. **10. Б – 10. Е**

22 май (сряда), 12.50 ч. Мач на победителите от група Б

29 май (сряда), 12.50 ч. **10. А – 10. Е**

31 май (петък), 12.50 ч. А 2 – Б 1

5 юни (сряда), 12.50 ч. А 1 – Б 2

7 юни (петък), 12.50 ч. ФИНАЛИ

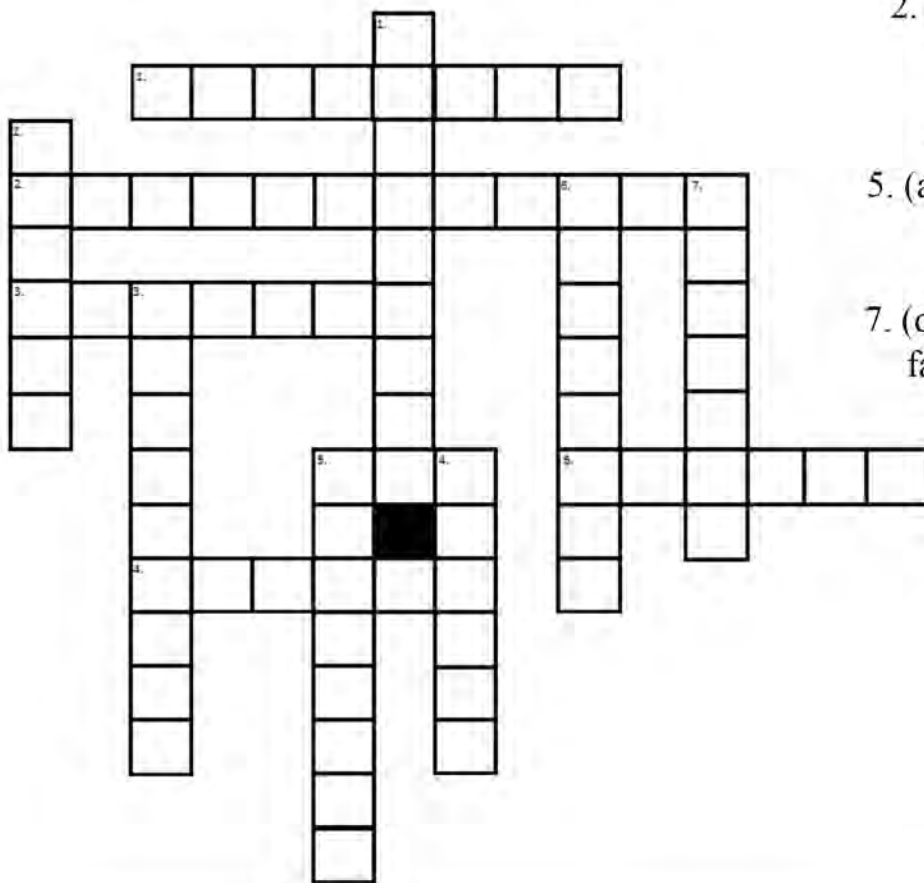
Défi du maître

Horizontalment:

1. Narquois, qui manifeste de la moquerie
2. Les républicains les plus ardents à la fin de XVIIIe siècle en France
3. (participe passé vieilli) à jour _____ = au lever du jour
4. Grade universitaire avant le doctorat
5. Pièce en forme de navire qui figurait sur la table des souverains et des grands.
6. (médecine) Tache de la peau, qu'on porte souvent dès la naissance

Verticalement :

1. Machine liée à la mort d'Olympe de Gouges
2. Forme indéfini du titre d'un roman d'André Malraux paru en 1937
3. (familier) méchamment
4. (familier) un peu fou, bizarre
5. (astronomie) oscillation périodique de l'axe de rotation de la Terre
6. Faire durer, subsister
7. (droit) ___ de famille – membre d'une famille qui subvient aux besoins de celle-ci

Автори:

Максим Петров – 8. Е
Цветан Атанасов – 8. Г
Бояна Кирова – 9. Е
Цветелина Минева – 10. В
Ивайла Фулева – 10. Г
Тея Иванова – 10. Г
Алекс Георгиев – 10. Е
София Болашъкова – 11. Ж

Редактори:

Магдалена Георгиева – 10. Г: главен редактор
Вела Близнашка – 10. Г
Ясен Терзиев – 11. Д
Бойко Киселов – 10. Е: дизайнер

Писатели и поети:

Ива Николова – 10. В,
Ясен Терзиев – 11. Д,
Виктория Танева – 12. Ж